نگاه

کشتی آزاد در المپیک نمره قبولی گرفت

منصور برزگر
کارشناس کشتی

کسب پنج مدال از هشت مدال کاروان کشورمان در المپیک ریو نشان داد که همچنان کشتی سرآمد رشته‌های ورزشی به المپیک است و در این بین کشتی آزاد با یک مدال طلا، یک نقره و یک برنز عملکرد قابل قبولی در ریو داشت. کشتی‌گیران آزاد در مبارزه‌هایی که با حریفانشان داشتند، نه از نظر فنی و تکنیکی و نه از نظر بدنی کم نیاوردند و نشان دادند که در آمادگی کامل در المپیک حاضر شده‌اند. اگر بخواهیم وزن به وزن بررسی کنیم، در ۵۷ کیلو، حسن رحیمی با توجه به آمادگی که داشت یکی از شانس طلای کاروان ایران در المپیک بود، اما متأسفانه او در یک چهارم نهایی خودش را مقابل کشتی‌گیر ژاپنی از پیش برده می‌دانست و برنامه‌ریزی خاصی برای پیروزی مقابل حریفش نداشت. همین مسئله سبب شد تا کشتی از دستش خارج شود و در لحظات آخر در حالی به خودش آمد که دیر شده بود. در ۶۵ کیلو میثم نصیری با توجه به اینکه احمد محمدی آن انگیزه و آمادگی سال گذشته را نداشت به المپیک اعزام شد، اما متأسفانه این کشتی‌گیر، شیوه و سبک بردن را بلد نبود و این باعث شده بود نه در جهان، بلکه در ایران هم مشکل برای پیروز شدن داشته باشد. در ۶۸ کیلو علیرضا کریمی نمایش خوبی داشت اما ایرادی که به او وارد است، اینکه با یک شیوه نمی‌توان مقابل همه حریفان، کشتی گرفت، کریمی در مبارزه با حریف امریکایی‌اش در حالی از شیوه حمله استفاده کرد که در صورتی که از شیوه دفاعی بهره می‌برد با توجه به دست‌های بلند کشتی‌گیر امریکایی می‌توانست برنده باشد، به خصوص اینکه کشتی‌گیر امریکایی نشان داد که زیاد پخته نیست. در وزن ۷۴ کیلو، حسن یزدانی ستاره کشتی آزاد بود، که در یک کشتی تاریخی و به یادماندنی مانند یک جنگجو، جنگید و توانست طلا هم بگیرد. او جوان است و در صورتی که راهی که برخی از کشتی‌گیران رفته‌اند را نرود و در مسیر درستی به دور از غرور حرکت کند. در وزن ۹۷ کیلو رضا یزدانی با وجود مصدومیتی که از ناحیه آشیل داشت، دلاورانه مبارزه کرد، مقابل کشتی‌گیر آذربایجانی حقش خورده شد، اما در کشتی رده‌بندی اسیر بی‌تجربگی شد و مقابل حریف ازبکش بازنده شد. در وزن ۱۲۵ کیلو هم کمیل قاسمی باهوش و ذکاوتی که داشت به خصوص در مسابقه‌ای که چهار پوئن عقب بود، توانست جبران کند و در نهایت نقره بگیرد و در فینال هم مغلوب کشتی‌گیری از ترکیه شد که به اعتقادم در ایران کشتی‌گیری نداریم که بتواند او را شکست دهد.

حاشیه

سعید احمدیان

ناداوری در حق یزدانی، لخت شدن مربیان مغول در اعتراض به داوری

جولان مافیای کشتی در ریو

اگر در المپیک لندن گریه‌های سعید عبدولی و داد و فریادش از ناداوری ایهار برل داور بلاروسی همه حاضران در سالن را تحت تأثیر قرار داد، چهار سال بعد این رضا یزدانی بود که با ناداوری آشکار از رسیدن به مدال ناکام ماند تا بار دیگر داوری‌های جهت‌دار در رشته کشتی تبدیل به معضلی شود که این مسابقات را تحت تأثیر قرار می‌دهد. یزدانی، دارنده دو مدال طلا و دو برنز جهان پس از پیروزی مقابل حریف ترکش، در دومین مبارزه و در دیداری سخت به مصاف ختاگ گازیموف، دارنده دو مدال برنز المپیک، یک طلا، سه نقره و یک برنز جهان رفت و در حالی ۲ بر یک شکست خورد که رئیس تشک به راحتی از دادن دو امتیاز درست یزدانی خودداری کرد. یزدانی در ثانیه‌های پایانی وقت اول در حالی که یک بر صفر عقب بود موفق شد یک خم حریف خود را بالا بیاورد و او را خاک کند، اما در عین ناباوری رئیس تشک حق او را نادیده گرفت و از دادن امتیاز به وی خودداری کرد تا در نهایت یزدانی به‌رغم برتری ۲ بر یک شکست بخورد. اعتراض خادم و بازبینی فیلم مسابقه هم باعث نشد تا داوران حق یزدانی را بدهند و به این ترتیب بود که کاپیتان تیم ملی کشتی آزاد کشورمان با توجه به حق‌خوری آشکار نتوانست فینالیست شود.

■ لخت شدن مغول‌ها در اعتراض به داوری

علاوه بر کشتی یزدانی، در کشتی‌های دیگر هم اعمال نفوذ هیئت ژوری و داوری‌های مسئله‌دار و جنجال‌ساز شد تا رقابت‌های روز آخر کشتی المپیک رنگ ناداوری بگیرد تا جایی که مغولستانی‌ها در اعتراض به قضاوت‌های جانبدارانه لخت شوند! در دیدار رده‌بندی وزن ۶۵ کیلوگرم کشتی آزاد اختیار نوروزف از ازبکستان برابر مانداخ ناران گارزونیج حریف مغولستانی برای کسب مدال برنز به روی تشک رفت که این کشتی نیز حرف و حدیث‌های زیادی در داوری داشت و در نهایت با برتری ۸ بر ۷ حریف ازبک به پایان رسید. بعد از قضاوت‌های یک‌طرفه به سود کشتی‌گیر ازبک در این مبارزه، مربیان مغولستان که به شدت از ناداوری انجام شده علیه کشتی‌گیرشان عصبانی بودند، تصمیم گرفتند مقابل هیئت ژوری لباس‌های خود را از تن دربیاورند و اعتراض خود را به رأی ناعادلانه هیئت ژوری به این شکل اعلام کنند. این کشتی‌گیر ازبک در کشتی مقابل پورتوریکو نیز با رأی هیئت ژوری و داور به‌صورت ناعادلانه توانست برنده شود که آن دیدار نیز اعتراض شدید کشتی‌گیر پورتوریکویی و مربیانش را در پی داشت تا لابی ازبک‌ها برای کسب مدال کشتی‌گیرشان در المپیک با این ناداوری‌ها آشکار شود. کشتی رضا یزدانی با ختاگ گازیموف آذربایجانی و همچنین رقابت طغرل عسگروف آذربایجانی با فرانک چامیزو از ایتالیا، از دیگر مسابقاتی بودند که به حق‌خوری به سود آذربایجانی‌ها به پایان رسید.

■ نامه اعتراضی خادم

پس از قضاوت جهت‌دار داور روس مسابقه یزدانی و گازیموف بود که رسول خادم، رئیس فدراسیون کشورمان در نامه‌ای اعتراض‌آمیز به رئیس اتحادیه جهانی کشتی، نسبت به داوری‌های کشتی در ریو انتقاد کرد. در نامه خادم به لالوویچ آمده است: «قطعاً یکی از اهداف کمیته بین‌المللی المپیک از برگزاری مسابقات المپیک، ترویج روح جوانمردی است، اما متأسفانه در جریان برگزاری رقابت‌های کشتی المپیک شاهد ناداوری‌هایی هستیم که با روح المپیک در تضاد است. متأسفانه مافیای داوری با محوریت برخی کشورها، باعث زیر سؤال رفتن عدالت در ورزش پهلوانی کشتی می‌شود. قضاوت ناعادلانه در مسابقه رضا یزدانی از ایران و گازیموف از آذربایجان در وزن ۹۷ کیلوگرم این مسابقات، حق‌خوری آشکار در برخی مسابقات از جمله نمایندگان ازبکستان و پورتوریکو در وزن ۶۵ کیلوگرم نمونه‌های خوبی از این شرایط ناخوشایند است. آقای رئیس قطعاً محرومیت احتمالی داوران وابسته به مافیای مذکور، دردی را از کشتی‌گیر شکست خورده و کشورش دوا نمی‌کند. بسیار متأسفیم که بگوییم بسیاری از کشتی‌گیران و مربیان حاضر در المپیک، در خلال مسابقات بارها اعتراف می‌کردند که با وجود مافیای داوری در کشتی جهان، حذف کشتی از المپیک بدون دلیل هم نیست. آقای لالوویچ، خیلی رنج‌آور است که حق ورزشکارت علناً خورده شود و قدرت دفاع از او را نداشته باشی.» اعتراض به ناداوری صورت گرفته در مسابقه یزدانی و حریف آذربایجانی سبب شد تا داور روس محروم شود، محرومیتی که به قول خادم تأثیری ندارد!

چهره‌ها

تکواندو و کشتی فرنگی دور از انتظار بودند

کسب هشت مدال در المپیک ریو نشان از افت کاروان ورزشی کشوران نسبت به دوره قبل دارد. هرچند در این بین مباحث ناداوری در عدم کسب مدال ورزشکاران بسیار تأثیرگذار بود، اما به هر حال ما با کسب جایگاه ۲۵ در این دوره هشت پله نزول داشتیم، این در حالی است که رئیس کمیته ملی المپیک می‌گوید ۷۰ درصد پیش‌بینی‌ها در بازی‌های المپیک ریو محقق شده است. کیومرث هاشمی می‌گوید: «براساس نقطه نظرات خود فدراسیون‌ها ۱۲ مدال را پیش‌بینی کردیم که ما هشت مدال گرفتیم و براساس پیش‌بینی‌ها چهار مدال کمتر گرفتیم. آنچه مشخص است اینکه تکواندو و کشتی فرنگی ما انتظارات را برآورده نکرد و گرنه طبق برنامه‌ریزی ما باید مدال‌های بیشتری را کسب می‌کردیم.»

برای خودم راضی کننده نبود چه برسد به مردم

هرچند تیم ملی والیبال کشورمان طبق انتظار در دور دوم مسابقات حذف شد، اما ملی‌پوش سرعتی کشورمان معتقد است که می‌توانستیم نتیجه بهتری را کسب کنیم. محمد موسوی با اشاره به اینکه اصلاً از عملکردش در المپیک راضی نیست، گفت: «قبلاً هم گفته بودیم که شرایط المپیک با تمام تورنمنت‌ها فرق می‌کند. البته کمی شبیه المپیک آسیایی است، اما سطح این دو تورنمنت با هم قابل مقایسه نبود. آن چیزی که ما می‌خواستیم نشد، به هر حال من از عملکردم در مسابقات المپیک راضی نیستم، چه برسد به مردم! مردم انتظار دارند که ایران قهرمان المپیک هم بشود، چرا که سطح توقعات بسیار بالا رفته است. به هر حال من خودم از عملکرد تیم راضی نبودم. به قول معروف نشد که بشود.»

متخلفان فوتبال به قوه قضایی معرفی می‌شوند

بررسی پرونده فساد در فوتبال که از اواخر مجلس نهم شروع شده، هنوز ختم به خیر نشده و سرانجامی نداشته است و فقط هر از گاهی اخباری در این‌باره شنیده می‌شود. داوود محمدی، رئیس کمیسیون اصل ۹۰ مجلس شورای اسلامی در خصوص پیگیری این پرونده می‌گوید: «باید گفت یکی از برنامه‌ها در کمیسیون اصل ۹۰ تعیین تکلیف نهایی پرونده‌هایی است که بی‌نتیجه باقی مانده است. باید این پرونده‌ها تعیین تکلیف شود اما درباره فوتبال و فساد دو بخش داشت؛ اول اینکه گزارش آن در صحن علنی قرائت شد و آن بخش به اتمام رسید اما یک بخش دیگر هست و آن اینکه اگر تخلفاتی وجود دارد باید متخلفان به دستگاه قضایی معرفی شوند که این بخش توسط کارشناسان در حال انجام است.»

المپیک

دنیا حیدری

نگاهی گذرا به عملکرد کاروان ورزش ایران در المپیک ۲۰۱۶

از اولین مدال بانوان تا نزول شاگردان بنا

پرونده المپیک ۲۰۱۶ ریو هم بسته شد، اما نه آن‌گونه که تصور می‌شد. انتظارات از کاروان ایران بالا بود. حداقل چیزی در حدود نتایج لندن. اما نه فقط پیشرفتی حاصل نشد، که حتی نتایج چهار سال قبل نیز تکرار نشد تا رتبه هفدهمی ایران در المپیک لندن با ۱۲ مدال از مجموع چهار طلا و شش نقره و دو برنز تکرار نشدنی به نظر آید. هرچند قبل از آغاز رقابت‌های المپیک مانور تبلیغاتی زیادی از سوی برخی مدیران ارشد ورزش برای زمینه‌سازی ناکامی احتمالی در ریو داده می‌شد، اما سقوط هشت پله‌ای ورزش ایران در المپیک برزیل با هشت مدال (سه طلا، یک نقره و چهار برنز)، توجیهی ندارد جز مدیریت ضعیف ورزش که حالا به بدترین شکل ممکن توی ذوق می‌زند.

■ ناکامی‌های دور از انتظار

تکواندو، همه را روی شیاپچانگ شوکه کرد. چرا که نه سونامی راه به جایی برد و نه نابودگر. در حالی که روی حداقل دو طلای این رشته حساب ویژه‌ای باز شده بود، اما تکواندوکاران ایران به‌رغم آنکه نفرات اول دنیا بودند و حرف‌های زیادی برای گفتن داشتند، در عین ناباوری با دست خالی برگشتند و هیچ‌گونه موفقیتی را رقم نزدند. این بدترین نتیجه تاریخ تکواندوی ایران در المپیک بود چرا که از همان اولین حضورهای این رشته حتی به صورت غیررسمی در المپیک، ایران موفق به کسب مدال شده بود و بعد از رسمی شدن تکواندو در المپیک هم همواره یک مدال را داشته اما این بار، با وجود آنکه هر سه هوگوپوش مرد شانس طلا و مدال بودند، هر سه با ناکامی این رقابت‌ها را به پایان بردند تا نقطه تاریکی در کارنامه تکواندوی ایران ثبت شود. دوومیدانی هم یکی دیگر از رشته‌های ناموفق ایران در ریو بود. آن هم در حالی که روی مدال احسان حدادی در پرتاب دیسک حساب ویژه‌ای باز شده بود، اما مرد نقره‌ای المپیک لندن، ساده حذف شد تا امیدهای دوومیدانی ایران در برزیل ناامید شود و بعد از حدادی که ورزشکار شاخص این رشته بود، دیگر ورزشکاران هم یکی پس از دیگری از جریان این رقابت‌ها کنار رفتند و تنها حسن تفتیان بود که در دوی سرعت، در ماده ۱۰۰ متر تا نیمه‌نهایی پیش رفت، اما نهایتاً او هم از رسیدن به نیمه‌نهایی بازماند تا دوومیدانی هم پرونده ناکامی در این رقابت‌ها داشت باشد. ناکامی شاگردان بنا اما تأثیر بیشتری داشت. کشتی فرنگی ایران که سالیان سال حرفی برای گفتن در عرصه المپیک نداشت، بعد از لندن، به شانس اصلی کاروان ایران تبدیل شده بود. فرنگی کاران اما تنها دو برنز از این رقابت‌ها به دست آوردند و در مقایسه با رقابت‌های لندن، کشتی فرنگی ایران عملکرد ناموفقی در ریو داشت.

■ درخشش‌های غیرمنتظره

امیدواری‌های عابدینی قبل از اعزام بسیار بالا بود. او بارها و بارها گفته بود که با مربی ایرانی دنیا را شگفت‌زده خواهد کرد، اما کمتر کسی روی حرف‌های شمشیرباز المپیکی ایران حساب خاصی باز کرده بود. عابدینی اما در ریو ثابت کرد چیزی جز واقعیت به زبان نیاورده و چه بسا اگر شانس با او یار بود و داوران نیز اندکی از نگاه بی‌رحمانه خود کاسته بودند، او نیز یکی از مدال‌آوران کاروان ایران بود. شمشیرباز اسلحه سابر ایران در این رقابت‌ها تا یک قدمی فینال هم رفت، اما برای کسب نشان برنز برابر نماینده کره جنوبی باخت و برای اولین بار به عنوان چهارم المپیک دست یافت. عنوانی که موفقیتی در خور توجه برای شمشیربازی ایران، خصوصاً در رقابت‌های المپیک بود.

■ سرآمدان کاروان ایران در ریو

کشتی اگرچه همواره یکی از رشته‌های ورزشی است که روی آن حساب ویژه‌ای باز می‌شود و موفقیت آن دور از انتظار نیست، با وجود این، آزادکاران را می‌توان از جمله ورزشکاران موفق کاروان ایران نام برد. کشتی آزاد با شش نماینده در ریودوژانیرو به مصاف رقبای خود رفت که حاصل تلاش آنها کسب یک طلا و یک نقره و یک برنز بود تا تابوی عدم کسب مدال طلا در ۱۶ سال گذشته شکسته شود. وزنه‌برداری هم از جمله رشته‌های شانس مدال در المپیک بود که با چهار نماینده در این رقابت‌ها شرکت کرد، اگرچه با بدشانسی‌ها و بی‌عدالتی‌هایی مواجه شد اما با دو رکوردشکنی و دو مدال طلا، کارنامه نسبتاً موفقی در المپیک برزیل داشت.

■ موفقان بدون امکانات

بانوان ایران اما کارنامه موفقی در رقابت‌های ریو داشتند. نخستین مدال بانوان ایران در المپیک توسط کیمیای ۱۸ ساله در تکواندو به دست آمد. دختر چالاک ایرانی که به‌رغم تجربه اندک، موفقیتی در خور توجه به دست آورد و نخستین مدال بانوان ایران در رقابت‌های المپیک را به نام خود ثبت کرد. علاوه بر مدال کیمیای تکواند، دیگر بانوان کاروان ایران نیز رتبه‌های قابل قبولی به دست آوردند. الهه احمدی با وجود کمبود فشنگ در رشته تیراندازی، موفق شد بار دیگر رتبه ششمی که در لندن به دست آورده بود را تکرار کند. نجمه خدمتی که برای نخستین بار المپیک را تجربه می‌کرد، هشتم شد.

■ ناداوری‌ها

مدال‌ها و عنوان‌های کاروان ایران البته می‌توانست پربارتر از این باشد اگر در برخی رقابت‌ها، بی‌عدالتی‌های قاضیان میدان یقه ورزشکاران کشورمان را نمی‌گرفت. روزبهانی اولین ورزشکاری بود که با ناداوری، زودتر از حد انتظار از این رقابت‌ها حذف شد. عابدینی هم اگر با ناداوری مواجه نمی‌شد و ضرباتش به ثبت می‌رسید، اکنون یکی از مدال‌آوران کاروان ایران بود. رضا یزدانی هم به راحتی با حق‌خوری داوران مواجه شد و اگرچه داور مسابقه او محروم هم شد، اما مدالی به او نرسید. اما بدترین ناداوری، گریبان بهداد سلیمی شانس محرز طلایی کاران ایران را گرفت. سنگین‌وزن وزنه‌برداری که وزنه خوبی هم زد، اما به راحتی حق او خورده شد تا هم یک طلا از ایران گرفته شود و هم حق بهدادی که بعد از مصدومیتی سخت، با تلاش فراوان خود را به این رقابت‌ها رسانده بود اما با بی‌عدالتی که سهم او شد، با دست خالی به وطن بازگشت.

منهای فوتبال

شیوا نوروزی

در المپیک ۲۰۲۰ حقم را می‌گیرم

بهداد سلیمی به مردم ایران قول داد در المپیک توکیو انتقام ناداوری‌های ریو را بگیرد. امید اول وزنه‌برداری ایران به‌رغم اینکه توانست وزنه‌اش را مهار کند اما با ناداوری مدال المپیک را از دست داد و حتی شکایت ایران به دادگاه عالی ورزش نیز ثمری نداشت. سلیمی از هم‌اکنون به المپیک ۲۰۲۰ و ایستادن بر سکوی قهرمانی فکر می‌کند: «المپیک اصلاً برای من خوب نبود، همه دیدند حق من را چگونه خوردند و نتوانستم به هدفم برسم. همان‌گونه که همه دیدند حق‌خوری واضح بود، ما هرچه می‌گفتیم چه خطایی به ما داده‌اید تنها جوابی که می‌شنیدیم «متأسفم» بود. تصمیم داشتم پس از اینکه طلا را در المپیک بگیرم از وزنه‌برداری خداحافظی کنم، اما این اتفاق نیفتاد. می‌مانم و حقم را می‌گیرم. تمام تلاشم را خواهم کرد تا در المپیک بعدی این اتفاق را جبران کنم، من حقم را بازهم می‌گویم باید از آنها بگیرم. بعد از اینکه به ایران آمدم برخوردها با من عالی بود، مردم بهترین قاضی هستند و این موضوع، تلخی المپیک را کمی برایم قابل هضم کرد.»

پولادگر تا تکواندو را نابود نکند دست بردار نیست

رضا مهماندوست سرانجام به صحبت‌های تند رئیس فدراسیون تکواندو واکنش نشان داد. سرمربی تیم ملی تکواندو آذربایجان که در المپیک ۲۰۱۶ موفق به کسب یک طلا و یک برنز شد از سوی پولادگر مزدور نامیده شد. مهماندوست پس از پایان بازی‌های المپیک پاسخ تندی به پولادگر داد: «کسی که دم از غیرت و عرق ملی و وطن‌پرستی می‌زند در سال ۱۳۸۸ در اجلاس فدراسیون جهانی تکواندو در مصر با رئیس فدراسیون اشغالگر قدس، عکس یادگاری می‌اندازد. در آستانه بازی‌های المپیک ۲۰۱۲ لندن، فقط به دلیل مطالبه حداقل حق و حقوقی که کمیته ملی المپیک برای فرزند بیمارم در نظر گرفته بود، اخراجم کرد. پولادگر پس از افتضاح در المپیک لندن بایستی به خاطر بی‌کفایتی و حرام کردن بیت‌المال محاکمه می‌شد ولی افسوس. پس چه شد آن سونامی و نابودگر؟! ظاهراً تا تکواندو ایران را نابود نکنند دست‌بردار نیستند. مزدور کسانی هستند که بیت‌المال و حقوق مردم را ضایع می‌کنند. تا زمانی که امثال آقای پولادگر به عنوان مدیر در این خاک پاک مشغول به وقت تلف کردن باشند، به جز سرافکندگی در میادین ورزشی و بین‌المللی چیزی عایدمان نمی‌شود.»

آخرین طلای ریو به امریکا رسید

تیم ملی بسکتبال امریکا با برتری ۹۶ بر ۶۶ برابر صربستان به مقام قهرمانی بسکتبال المپیک ریو دست یافت. در دیدار نهایی بسکتبال المپیک ریو، امریکا و صربستان برابر هم قرار گرفتند که در نهایت با برتری امریکا به پایان رسید. صربستان به مدال نقره بسنده کرد و اسپانیا هم به مدال برنز رسید.

والیبال المپیک به کام قناری‌ها

تیم ملی والیبال برزیل با پیروزی ۳ بر صفر مقابل ایتالیا در فینال مسابقات والیبال بازی‌های المپیک ۲۰۱۶ ریو به مدال طلای این بازی‌ها رسید. برزیلی‌ها در سه ست متوالی آتزوری‌ها را از پیش‌رو برداشتند و در خانه قهرمان شدند. تیم ملی امریکا هم بر برتری سه بر دو مقابل روسیه بر سکوی سوم ایستاد.

فلپس موفق‌ترین ورزشکار ۲۰۱۶

همچون دو المپیک قبلی، باز هم مایکل فلپس، پرمدال‌ترین ورزشکار المپیک شد. او در ریودوژانیرو با کسب شش مدال شامل پنج طلا و یک نقره موفق‌ترین ورزشکار نام گرفت. این شناگر امریکایی پس از حضور موفق در سه دوره این بازی‌ها برای همیشه از دنیای قهرمانی خداحافظی کرد.

تکرار قهرمانی یانکی‌ها در المپیک ۲۰۱۶

کاروان یانکی‌ها با کسب ۴۶ مدال طلا، ۳۷ نقره و ۳۸ برنز در مجموع با ۱۲۱ مدال رتبه اول را در پایان المپیک ۲۰۱۶ به خود اختصاص داد. امریکا در حالی جایگاه دوره گذشته را حفظ کرد که بریتانیا با اختلافی فاحش در رده دوم ایستاد، چین با یک طلا کمتر نسبت به بریتانیا رده سوم را به خود اختصاص داد و روسیه، آلمان، ژاپن، فرانسه، کره جنوبی، ایتالیا و استرالیا نیز در رده‌های بعدی قرار گرفتند. کاروان ورزشی ایران نیز با کسب سه طلا، یک نقره و چهار برنز با هشت پله سقوط در رده ۲۵ قرار گرفت. در این دوره ۶۵ رکورد المپیک جابه‌جا شد که رکوردشکنی کیانوش رستمی یکی از آنها بود. ۱۲۷ کشور حاضر در المپیک ریو هم موفق به کسب مدال نشدند و ورزشکاران این کشورها در حسرت مدال ماندند تا نامشان در جدول مدال‌های آخر المپیک درج نشود.

قاب

اشک‌های تاریخی کیمیا

المپیک ۲۰۱۶ با همه تلخی‌ها و شیرینی‌هایش به پایان رسید. اگرچه عملکرد کاروان ایران در این دوره چنگی به دل نزد و سقوطی چند پله‌ای را در جدول رده‌بندی تحمل کردیم، اما مدال تاریخ‌ساز بانوی تکواندوکار مرهمی بر ناکامی‌های المپیکی‌های شکست خورده بود. کیمیا علیزاده به‌رغم سن و سال کمی که داشت با کسب مدال برنز طلسم بی‌مدالی بانوان ایرانی در المپیک را شکست. کیمیای تکواندو پس از کسب این موفقیت اشک شوق ریخت، اشک‌هایی که از دید دوربین‌ها دور نماند. گریه‌های بی‌امان علیزاده پس از پیروزی در دیدار رده‌بندی به قدری تأثیرگذار بود که در بین عکس‌های غم‌انگیز و ناراحت‌کننده المپیک ریو نیز جای گرفت.

یادداشت

فریدون حسن

المپیک، مدیریت المپیکی می‌خواهد که ما نداریم!

المپیک ۲۰۱۶ ریو با تمام حاشیه‌ها و اخبار ریز و درشتش به پایان رسید، المپیکی که در آن واقعیت‌های ورزشی ایران به نمایش گذاشته شد. کاروان ورزشی کشورمان در ریو با هشت پله سقوط نسبت به المپیک لندن کارش را تمام کرد. این نتیجه در حالی رقم خورد که تصور می‌شد ورزش کشور با توجه به آنچه در لندن ۲۰۱۲ روی داد با در پیش گرفتن سیر صعودی در پی تکرار آن باشد، اما نتیجه ریو نشان داد که مسئولان ورزش طی چهار سال گذشته فقط شعارهای عوام‌فریبانه سر دادند و حتی نتوانستند بخشی از موفقیت‌های قبلی را به دست آورند. المپیک میدان بزرگی است، المپیک به صرف نابغه بودن، سونامی بودن، نابودگر بودن و پلنگ و ببر بودن به کسی بها نمی‌دهد، المپیک کسی را روی سکوی خود قبول می‌کند که با برنامه و مدیریت پا به میدان آن بگذارد. المپیک فصلی است برای تکرار کردن موفقیت‌ها، تکراری که به مراتب سخت‌تر از به دست آوردن اولین موفقیت است. این را اوسین بولت، قهرمان چند المپیک و دارنده کلکسیون طلای بزرگ‌ترین آوردگاه ورزش جهان می‌گوید. کسانی در المپیک موفق هستند که با برنامه‌ریزی و پشتوانه درست می‌آیند تا موفقیت‌های قبلی را تکرار کنند که اگر نتوانند اصلاً جایی در المپیک ندارند. به تاریخ ورزش ایران که نگاه کنید به جز تعداد انگشت‌شمار و استثنا مورد دیگری نمی‌توانید پیدا کنید و این نیست جز آنکه ما برای این میدان بزرگ تدبیر و مدیریت نداریم.

المپیک آوردگاهی است که در پایان آن می‌توان به مدیریت ورزش یک کشور نمره داد، آنها که نمره قبولی می‌گیرند طبیعی است که کار کرده‌اند هم روی جوانان و آیندگانشان حساب باز کرده‌اند و هم روی باتجربه‌ها و میدان‌دیده‌هایشان، بنابراین می‌آیند و با استفاده از هر دو گروه مدال درو کنند. این مسئله‌ای است که در ورزش کشور ما هیچ‌گاه دیده نشده است، ما دلخوش به ستارهای سابق هستیم بدون اینکه آنها را مدیریت کرده یا تدارک لازم را برایشان دیده باشیم و وقتی نتیجه نمی‌گیرند آقایان می‌گویند پا به سن گذاشته بودند، مسئولان ما جوانان را به المپیک می‌برند باز هم بدون پشتوانه و وقتی می‌بازند آن وقت می‌گویند کم‌تجربه بودند. امروز المپیک ریو هم تمام شده و به تاریخ پیوسته است، ما می‌گوییم المپیک جای باتجربه‌ها و جوانانی است که با اطمینان خاطر با پشتوانه مناسب و قدرت مدیریت حاکم بر ورزش‌شان می‌آیند تا هم موفقیت‌های قبل را تکرار کنند و هم پیروزی‌های تازه به دست آورند، چگونه ممکن است پیرمردی ۵۸ ساله طلای المپیک لندن را در ریو هم تکرار کند یا جوانی ۱۹ سال از المپیک ۲۰۰۴ آتن تا پایان المپیک ۲۰۱۶، ۲۳ طلا، سه نقره و دو برنز را کسب کند. این قدرت تکرار و این استفاده از تجربه میسر نمی‌شود مگر آنکه برای لحظه‌لحظه این قهرمانان برنامه‌ریزی شده باشد و به آنها بها داده شود که این مسئله تاکنون در کشور ما دیده نشده است.

امروز وزیر ورزش می‌گوید بضاعت ورزش ما همین است و رئیس کمیته ملی المپیک می‌گوید در برخی رشته‌ها به خواسته‌هایمان نرسیدیم، سؤال این است که در طول چهار سال گذشته برای المپیکی‌ها چه کردید که توقع موفقیت داشتید. بله تا زمانی که کاری نکنیم باید هم بضاعتمان همین باشد و حتی این هم زیاد است. از دو سال پیش بسیاری فریاد زدند که جو حاکم بر ورزش کشور المپیکی نیست؛ همه یا مغرض خوانده شدند یا توطئه‌گر، المپیکی‌ها با حسرت و آه، قطره‌چکانی تغذیه شدند و دست‌مریزاد به تعصب و غیرت زن و مردشان که با همین اوضاع اسفبار رفتند و از جان مایه گذاشتند.

این روزها آقایان مسئول از سفر تفریحی برزیل برمی‌گردند و حتماً دوباره جلسه و سمینار بررسی علل شکست‌ها را ترتیب می‌دهند، اما نمی‌گویند که سفر بی‌دلیل معاونان جناب وزیر ورزش، رؤسای فدراسیون‌ها و همراهان بی‌ربط کاروان به ریو باعث شد که برخی مربیان به المپیک نروند، تیم‌ها روانشناس نداشته باشند و حتی در برخی رشته‌ها که نیاز به ماساژور بود چنین فردی حضور نداشته باشد. خب طبیعی است برای معاونان گودرزی و کیومرث هاشمی و اطرافیانش حضور در این سفر بسیار پراهمیت‌تر از موفقیت کاروان ورزشی ایران بود. اصلاً ما ماساژور، روانشناس و مربی می‌خواهیم چکار؟

راستی تا یادمان نرفته یکی از جناب هاشمی و آقای سجادی سؤال بپرسد وقتی کیمیا علیزاده مدال گرفت، کجا بودید؟

البته ریو جاهای تفریحی زیادی دارد که هر کدام می‌تواند پاسخ مناسبی برای این سؤال باشد. بگذریم، المپیک ریو تمام شد و بار دیگر به ما ثابت شد که المپیک و موفقیت در آن مدیریت و نگاه المپیکی می‌طلبد و واقعیت این است که ورزش ما در هر دو اینها با فقر روبه‌روست، المپیک ۲۰۲۰ همین نزدیکی‌هاست و ما به طور حتم با مدیریت محمود گودرزی و با برنامه‌های کیومرث هاشمی و حضور برخی رؤسای فدراسیون‌ها از جمله ناطق‌نوری، کیهانی و محمد پولادگر حتی قادر به تکرار نتیجه اسفبار ریو ۲۰۱۶ هم نخواهیم بود.

بسیج

هشتمین المپیاد استعدادیابی ورزش بسیج با شعار «ما آماده‌ایم» برگزار می‌شود

سردار کاظم یزدانی، رئیس سازمان ورزش بسیج گفت: «هشتمین المپیاد استعدادیابی ورزش بسیج که با شعار «ما آماده‌ایم» سوم تا پنجم شهریورماه در تبریز برگزار می‌شود، هزار و ۸۰۰ ورزشکار بسیجی منتخب کشور در شش رشته ورزشی کاراته، جودو، تکواندو، ووشو، تیراندازی و تیروکمان با هم رقابت می‌کنند.» سردار یزدانی سیاست بسیج در راه‌اندازی پایگاه‌های استعدادیابی را پشتوانه سازی برای ورزش قهرمانی عنوان کرد و این المپیاد را فرصتی برای محک این استعدادها دانست. همچنین سرهنگ قادری، جانشین سپاه عاشورا اهداف این المپیاد را توجه به منش پهلوانی و بسترسازی برای ارتقای فضائل اخلاقی عنوان کرد و ابراز داشت: «حضور نیروهای بسیجی در عرصه ورزش هم می‌تواند در آینده برای استعدادیابی ورزش قهرمانی و المپیک مورد توجه قرار گیرد.»